

► Fiskeridirektoratet

Pb 185 Sentrum, 5804 Bergen

Vedr. FORSLAG TIL REGULERING AV FORSØKSFISKET ETTER MAKRELLSTØRJE I 2017

Viser til forslag av 20.12.16, Fiskeridirektoratets referanse 16/17731.

Det er svært positivt å se at Fiskeridirektoratet er sitt ansvar bevisst og har utarbeidet et restriktivt forslag til regulering. Ønsket om bevaring av den unike ressursen makrellstørje utgjør deles av Norges Trollingforbund. Vi tillater oss å komme med følgende innspill til ny regulering:

Om Norges Trollingforbund.

Norges Trollingforbund er en paraplyorganisasjon for trollingklubber i Norge. Med trolling menes moderne dorgefiske, dvs sportsfiske med redskap slept etter båt. Vi representerer ca 300 utøvere av trollingfiske. I denne gruppen finnes mange som både har utstyr og kompetanse til å utøve sportsfiske etter makrellstørje. Våre medlemmer har også praktisk erfaring med slikt fiske via utenlandsreiser til Canada og Adriaterhavet. Sistnevnte besøkes jevnlig av norske trollingbåter som fraktes opp og ned med båthenger og privatbil. Våre medlemmer er ressurssterke, mobile, erfarne og ivrige etter å utøve sportsfiske etter makrellstørje på norsk sokkel.

Side 1 (10), «§2. Generelt forbud».

Direktoratet foreslår forbud mot fritidsfiske. Det skilles ikke på fritidsfiske og sportsfiske i forslaget.

Dette strider med den reelle begrepsoppfatningen blant befolkningen generelt og sportsfiskere spesielt. I dag oppfattes i praksis fritidsfiske som fiske med mengdefangende redskap utenom næring og sportsfiske som fiske med stang. Bortsett fra at ordlyden bærer preg av at man ikke følger med i begrepsbruken, gir det et inntrykk av at sportsfiske ikke berøres av reguleringen. Dette er uheldig, og sportsfiske bør tas med.

Norges Trollingforbund tar det for gitt at Fiskeridirektoratet legger sportsfiske under begrepet fritidsfiske. Det er svært uheldig at Fiskeridirektoratet ikke åpner for sportsfiske i 2017. Forsøksfisket utført til nå, har med all tydelighet vist at denne ressursen kan utnyttes bedre. Manglende (rettet) fangst i 2014 og 2015, samt den ekstremt lave prisen som ble oppnådd for fangsten i 2016, viser tydelig at ressursen utnyttes under sitt potensiale. Ser vi til land det er naturlig å sammenlikne seg med, omsetter kun noen få profesjonelle sportsfiskebåter for mer enn verdien av hele 2016-fangsten. Men det er ikke bare omsetningen som er høyere, verdiskapningen både lokalt og nasjonalt er i en helt annen klasse ved sportsfiske enn tradisjonelt næringsfiske. Det er godt dokumentert at verdiskapningen ved sportsfiske er flere ganger høyere enn ved næringsfiske, etter noen års «innkjøringsfase» vil det være naturlig å anta at verdiskapningen fra sportsfiske etter makrellstørje vil være minst 200 ganger høyere enn ved næringsfiske. Ser man så verdiskapning opp mot antall døde

fisk, er faktoren som må benyttes igjen enda høyere.

Side 1 (10), «§3. Totalkvote».

Fiskeridirektoratet foreslår å fordele totalkvotens 52,48 tonn på 42 tonn til ett fartøy mens 10,48 tonn avsettes til bifangst.

Med historikken fra 2014-2016 i mente, samt argumentene fremsatt tidligere i dette høringssvaret, fremstår forslaget som korttenkt og lite fremtidsrettet. Dersom ønsket er å skape lokale arbeidsplasser og nasjonal verdiskapningen bør kvoten for bifangst stå, mens kvoten til næringsfiskende fartøy halveres. Resterende kvote fordeles til sportsfiske med fem (5) tonn, mens 16 tonn ikke benyttes. I henhold til ICCATs regelverk vil et slikt sportsfiske primært være basert på fang og slipp, men en viss dødelighet må påregnes og derfor bør en kvote settes av til dette. 5 tonn basert på en viss dødelighet er ekstremt høyt og helt usannsynlig. Men man sender da et klart signal om at Norge ønsker å satse på den utnyttelsen av ressursen som er desidert mest bærekraftig og gir desidert størst verdiskapning. Samtidig sender man et signal om at man ønsker fortsatt vekst i bestanden, tilsvarende det man gjorde for 2014 hvor Norge avstod fra hele sin kvote.

Som et absolutt minimum kan eksisterende kvote på 42 tonn stå, mens eventuelle døde størjer ved sportsfiske regnes mot bifangstdelen.

Ved å åpne for sportsfiske vil Norge følge øvrige sammenlikningsbare land, som eksempelvis USA, Canada og flere europeiske land. Kvote per sportsfiskebåt bør settes til en (død) fisk per sesong, dersom en fisk dør skal båten avslutte sitt fiske for sesongen. Fisken tillates ikke omsatt. Øvrig kvote for fang og slipp settes til to (2) fisker per båt per dag.

Side 1 (10) «§4. Deltagelse»

Fiskeridirektoratet foreslår at ett fartøy med ringnot kan delta i fisket i 2017.

Basert på innsigelser og forslag under §2-§3, er vi uenige i dette forslaget. Mindre fartøy egnet for sportsfiske bør kunne søke om deltagelse, etter nærmere angitte spesifikasjoner/ krav. Slike krav kan med fordel hentes fra øvrige land som for lengst tillater sportsfiske med stor suksess. Eksempler på krav som kan/ bør stilles til fartøy og utstyr brukt til sportsfiske:

- Krav til bruddstyrke på liner (fiskesene), minimum 100 LBS.
- Krav til minimumsklassifisering av stenger og sneller (LBS)
- Kun bruk av non-offset kroker ved agnfiske
- Krav til maksimal fight-tid, for eksempel 2 timer.
- Krav til sikkerhetstiltak om bord, for eksempel AIS, VHF, nødpeilesender etc.
- Krav til båtførers kompetanse, eventuelt avleggelse av «storviltsprøve»
- Årlig lisens per båt for å dekke administrasjonskostnader
- Krav om egnet utstyr for merking av fisk ved fang og slipp (se avsluttende innspill)

Side 1 (10), «§5. Påmelding og tillatelse».

Fiskeridirektoratet nevner igjen kun ringnotfartøy. Basert på innsigelser og forslag under §2-§3, er vi uenige i dette forslaget. Mindre fartøy egnet for sportsfiske bør kunne søke om deltagelse, etter nærmere angitte spesifikasjoner/ krav.

Side 2 (11), «§7. Rapportering, inspektører og havneanløp».

Fiskeridirektoratet nevner igjen kun ringnotfartøy. Basert på innsigelser og forslag under §2-§3, bør rapportering fra fartøy som bedriver sportsfiske spesifiseres her basert på ICCATs regelverk for dette, det vil si rapportering av fangst, både fang og slipp og eventuell død fisk.

Øvrige betraktninger/ innspill.

Det er to oppfatninger som ofte ligger til grunn for en formening om at man ikke skal tillate sportsfiske etter makrellstørje i Norge. Motvilje mot fang og slipp, og «liten» kvote.

-Motviljen mot fang og slipp er i all hovedsak misforstått. Innen både fritids- og sportsfiske har man praktisert fang og slipp i generasjoner, delvis ved å slippe ut fiskearter man ikke ønsker å konsumere og delvis ved å slippe ut individer under minstemål. Fang og slipp er med andre ord en gjennomarbeidet form for kultivering, og praktiseres av brede lag av befolkningen. Mattilsynet har også moderert sine noe ensidige uttalelser rundt temaet, sist i en uttalelse 29.08.12 hvor de konkluderer med at fang og slipp er lovlig innen visse typer sportsfiske. (Kilde: http://www.mattilsynet.no/fisk_og_akvakultur/fiskevelferd/fang_og_slipp/) Det er så vidt vi erfarer ingen grunn til å tro at Mattilsynets vil være negative til av utøvelse av fang og slipp av makrellstørje. For sportsfiske etter makrellstørje med landing av fangst, bør Mattilsynet være særdeles positive ettersom kjøttkvaliteten for sportsfisket makrellstørje er høyere enn for ringnotfangnet makrellstørje.

-Fiskeridirektoratet nevner selv at sportsfiske etter makrellstørje ikke kan gjennomføres da kvoten er «liten». I så måte er det et paradoks at så mange andre land tillater sportsfiske etter makrellstørje, land med langt større fiskeflåte egnet for næringsfiske etter makrellstørje enn Norge. Den «lille» kvoten viser snarere tvert i mot at man bør tenke seg om en gang til, og vurdere om hele kvoten skal avsettes sportsfiske, den fiskeformen som gir høyest kjøttkvalitet og høyest lokal og nasjonal verdiskapning.

Vi anser at et forsøksfiske må baseres på å fremskaffe mer kunnskap om arten det fiskes på. Her stiller sportsfiske i en særklasse med tanke på bredde i datagrunnlaget, både fordi antall båter potensielt er langt høyere enn for båter ellers brukt i næringsfiske, og fordi sportsfisket har større geografisk spredning. Man vil bokstavelig talt ha langt flere øyne på havet ved å involvere sportsfiskere. Dette kan med fordel kompletteres med et regime for strukturerte tilbakemelding av observasjoner, ikke bare fangst, og åpner muligheten for merking av størje.

Fra leverandører og detaljister innen sportsfiskeutstyr meldes det om økende salg av utstyr egnet for sportsfiske etter makrellstørje. Vi vet også at det ble gjort noen ulovlige forsøk på sportsfiske etter makrellstørje i 2016, og at minst to størjer ble landet under slikt fiske. Forbudet mot sportsfiske, kombinert med et forsøksfiske forbehold næringsfiskere, oppleves som grovt urettferdig både blant våre medlemmer og blant sportsfiskere generelt. Vi frykter lovløse tilstander dersom dette fisket ikke snarest innordnes lover og regler. Det vil være helt essensielt å få sportsfisket inn i gode rutiner så fort som mulig, all erfaring tilsier at et fortsatt forbud vil medføre et eskalerende ulovlig fiske.

Med vennlig hilsen

Norges Trollingforbund

15.01.2017

▶